

τα και αυτοπροσώπως παρίσταται. Θέλω παρακολουθήσει μετὰ προσοχῆς τὰ γυμνάσια ταῦτα και θέλω φροντίσει νὰ εὑρεθῶ εἰς θέσιν νὰ παράσχω ὑμῖν ἐνδιαφερούσας και διδακτικὰς ἴσως πληροφορίας. Τσὺτο πρέπει νὰ θεωρηθῇ βέβαιον ὅτι βαθμιαίως καταρτίζεται ἐν Βουλγαρία στρατός, μικρὸς μὲν, ἀλλὰ τῶν μάλιστα ἀξιωμαχόν. Ὁ δειλὸς τῶν πέραν τοῦ Αἴμου κοιλάδων χωρικός, διὰ μετ' ἐπιμελείας συντονιστικῆς ἐπιδιωκομένης ἀσκήσεως, ἀποβαίνει κατὰ μικρὸν τραχὺς και καρτερικὸς στρατιώτης κεκτημένος πρὸ πάντων τὸ ἀτίμητον προσὸν καλῆς πειθαρχίας.

Ἡ ἡγεμὼν εὐχεστέθη ν' ἀπονεμῇ τῷ κ. Κλ. Ρ. Ραγκάβη, τῷ διπλωματικῷ ἐν Σοφίᾳ πράκτορι τῆς Ἑλλάδος, τὸ παράσημον τοῦ Ἀγ. Ἀλεξάνδρου, β' τάξεως, εἰς ἐνδειξιν τῆς ὑπολήψεως, ἣν τρέφει πρὸς τὸν διπλωμάτην και ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπισκέψεώς του ἐν Ἑλλάδι, ἐπισκέψεως, ἥτις τῷ ἀφῆκε πολλὰς καλὰς ἐντυπώσεις.

Πρόσπερος

Ο ΜΠΟΓΙΑΣ ΕΝ ΚΑΛΑΜΑΙΣ

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκείθεν :

Τὰ τῆς ἀκαθαρσίας μας εἰς φρικτὴν κατάστασιν· ἀρκεῖ νὰ σὰς εἰπῶ ὅτι κατηντήσαμεν γουρνοκοίμασο. Πρὸς Θεοῦ, κύριοι ἄρχοντες και κύριοι ἀρχόμενοι, δὲν ἔχετε μύτην; ...

Φαίνεται ὅτι ὁ δῆμαρχός μας κατενόησε τί εἴμεθα, και διὰ τοῦτο διώρισε μπόγια τῶν σκυλιῶν και τῶν γουρνιῶν· και βλέπει καθ' ἡμέραν ἓνα λούστρον, ὠπλισμένον διὰ μακροῦ ξύλου, εἰς τὴν ἄκραν τοῦ ὁποίου ὑπάρχει εἶδος λόγχης, περιερχόμενον τὴν πόλιν ὅπως ἐκτελέσῃ τὸ ἔργον τοῦ τῇ συνοδείᾳ πολλῶν παιδῶν παρακολουθούντων και πολλὰκις γενομένων θεατῶν τῆς ἐκτελέσεως. Ἡ περίστασις αὕτη

— "Ἐλθετε, κυρία, ἔλθετε" ταχέως, εἶπεν αὐτῇ ὁ κ. Λέγενδρος.

Ἀμφότεροι δὲ ἔσπευσαν νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν οἰκίαν, ἐνῶ ὁ μαρκήσιος διηυδύνετο εἰς τὴν θύραν τοῦ κήπου, ὅπως ὑποδεχθῇ τὸν νεανίαν.

— Ἰδού ἐγὼ, εἶπεν ὁ Ἰωάννης, πηδῆσας ἀπὸ τῆς ἀμάξης. Ὁ Νικολάκης μοι εἶπεν ὅτι ἔχετε ἀνάγκην ἐμοῦ και ἔσπευσα νὰ ἔλθω ὑπεύκων εἰς τὰς διαταγὰς ὑμῶν.

— Ἀγαπητέ μοι Ἰωάννη, ἀπήντησεν ὁ μαρκήσιος, ἀπεφάσισα νὰ διέλθω ἐνταῦθα τὴν νύκτα και ἀπέστειλα νὰ σὲ ὀδηγήσωσιν ἐνταῦθα, ὅπως σὲ ἔχω πλησίον μου ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. ἱατροῦ Λεγένδρου, φίλου μου, ἣν ἔχετε εἶδει δις ἢ τρίς ἥδη ἐν Παρισίοις.

Ἐλαβεν ἐκ τῆς χειρὸς τὸν υἱὸν του και εἰσῆλθον ἀμφότεροι εἰς τὴν οἰκίαν.

— Ἰωάννη, εἶπεν ὁ μαρκήσιος, θὰ εἰδοποιήσω τὸν κ. Λέγενδρον περὶ τῆς ἀφίξεώς σου.

Καὶ δεικνύων αὐτῷ θύραν τινά.

— Εἴτελθε εἰς τὴν αἴθουσαν, προσέθεσεν.

Ὁ μαρκήσιος ἀπεμακρύνθη. Ὁ νεανίας ἀνοίξας τὴν θύραν εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν. Βλέπων δὲ γυναῖκα ὀρθίαν, αἰνιγμένην, στρέφουσαν τὴν ράχιν εἰς τὸ παράθυρον, ὠπισθοχώρησεν ἐν βῆμα.

Τότε ἡ μαρκησία προὐχώρησεν, ἡ δὲ ὥραία και ὠχρὰ μορφὴ αὐτῆς εὐρέθη αἶφνης ἐν πλήρει φωτί· ἀλλ' ἔτρεψε

μας ἐνθυμίζει ὅτι εἰς τὴν Ἀγγλίαν σφαγεὺς κατεδικάσθη εἰς πρόστιμον, διότι ἐνώπιον παιδίων ἔσφαξε βοῦν. Ἡμεῖς ἐδῶ πλήρῶνόμεν διὰ νὰ βλέπωσι τὰ παιδιὰ μας χυνόμενον τὸ αἷμα. Ἄλλο τίποτε δὲν ἔχομεν νὰ εἰπώμεν!

Ἡ τοῦ λιμένος μας κατασκευὴ προβαίνει, προβαίνει, ἔχουμεν ὁμῶς παράπλεον, διότι ὁ σιδηρόδρομός του μᾶς ἐπέφερεν ἓνα θάνατον και δύο ἀκρωτηριασμούς. Δὲν ἐννοοῦμεν ν' ἀποδώσωμεν τοῦτο εἰς βάρος τῆς ἐργασίας, φρονοῦμεν ὁμῶς ὅτι ἡδύναντο νὰ ἐρισθῶσιν, ἔστω και ἀπὸ τὸν δῆμον πληρωνόμενοι, ὀλίγοι ἐπὶ σκοπῷ ἐπιβλέψεως και προλήψεως τῶν δυστυχημάτων διὰ τῆς μακρύνσεώς ἀπὸ τῆς γραμμῆς τῶν παιδίων... Μὴ λυπεῖσθε ὀλίγα λεπτά, κύριοι δημοτικοὶ σύμβουλοι, προκειμένου νὰ σώσῃτε τὴν ζωὴν ἔστω και ἐνὸς μόνου δημότου, διότι τοὺς δημοτικούς φόρους πληρῶνόμεν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς τιμῆς μας, τῆς περιουσίας μας, ἀλλὰ και τῆς ζωῆς μας... Ἐτοίμοι εἰσὶν οἱ πάντες νὰ σὰς χαρῶ, κάμετε τίποτα.

Προκειμένου δὲ περὶ τῶν λιμενικῶν ἔργων, και ἄκοντι μοι ἔρχεται εἰς τὸ στόμα τὸ ὄνομα τοῦ καλοῦ μηχανικοῦ τοῦ λιμένος κ. Ἑμ. Δραγουμῆ, ἡ πρόσελος ἀναχώρησις τοῦ ὁποίου, καιτοὶ ἐπερχομένη μετὰ ὀλίγων μόνον μηνῶν διαμονὴν ἐνταῦθα, ἀφίνει πάλιν τὸ κενὸν εἰς τὰς καρδίας τῶν ὄσων τὸν ἐγνώρισαν... Πληρεῖς συγκινήσεως οἱ πολλοὶ τοῦ φίλου τῷ εὐχονται καλὸν κατευόδιον, μεταξὺ δὲ αὐτῶν και ὁ

Ἀγύρευτος

ΜΕΤΡΑ ΥΓΕΙΑΣ ΕΝ ΒΕΡΟΛΙΝΩ

Γράφουσιν ἐκ τῆς γερμανικῆς πρωτεύουσας :

Μ' ἐρωτᾷ: περὶ τῶν μέτρων ἅτινα ἐλήφθησαν πρὸς ἀπολύμανσιν τοῦ Βερολίνου, ὡς ἐὰν μὴ ἐπάτησες ποτε ἐδῶ ἡ

και μόλις ἐστηρίζετο ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτῆς. Ἀλλὰ μεθ' ὀπίσθης τρυφερότητος και ἐνθουσιασμοῦ παρετήρει αὐτὴ τὸν ὑψηλὸν και ὠραῖον τοῦτον νεανίαν, τὸν υἱὸν αὐτῆς, ὅστις παρετήρει αὐτὴν ἐκπληκτός και ἦν ἐνεκα συμπαθείας τίνος ἐπὶ τοῦ ἡ ψυχῇ του!

— Ἰωάννη, εἶπε χαμηλοφώνως ἡ μαρκησία.

Ὁ ἦχος τῆς ἡδέας ταύτης φωνῆς ἔλεγεν εἰς τὸν νεανίαν ὅτι δὲν ἦτο πλέον δνειροπόλησις, ἀλλὰ πραγματικότητα. Ἀμέσως τὸ πρόσωπόν του ἠκτινοδόλησεν.

— Ἀ! εἰσθε σεῖς! εἰσθε σεῖς! ἀνέκραξε, σὰς ἀναγνωρίζω! Μῆτέρ μου, μῆτέρ μου.

— Γιέ μου!

Ὁ Ἰωάννης ἐκράτει ἤδη τὴν μαρκησίαν εἰς τὰς ἀγκάλας του.

Αἱ δὲ λέξεις αὗται, μῆτέρ μου! υἱέ μου! ἐπανελαμβάνοντο ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κρότου τῶν φιλημάτων.

Ὁπισθεν τῆς θύρας ὁ μαρκήσιος και ὁ ἱατρός Λέγενδρος ἐθεώρουν τὸν τερπνὸν και θελκτικὸν τοῦτον πίνακα, ὃν ὁ μᾶλλον ἐξησχημένος κάλαμος δὲν θὰ ἡδύνατο νὰ περιγράψῃ, οὐδὲ ὁ διασημότερος ζωγράφος νὰ παραστήσῃ.

Τέλος μετὰ μίαν στιγμὴν ὁ μαρκήσιος εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν.

— Ἰωάννη, εἶπε διὰ φωνῆς βραδείας και σοβαρᾶς, ἱκανὸν ἀνέμενον χρόνον τὴν εὐκαιρίαν τοῦ νὰ κάμω σπουδαίαν ἀποκάλυψιν εἰς σέ· ἡ στιγμὴ αὕτη ἐπέστη τέλος, ἐνεκα

ὡς ἐάν ἄγνοοις τὸ κολοσσαῖον ποσὸν ὅπερ ἡ δημαρχία τοῦ Βερολίνου ἐξοδεύει ἐτησίως διὰ τὸν καθαρισμὸν τῆς πόλεως. Μόνον διὰ νὰ σηκώσῃ ἀπὸ τὰς ὁδοὺς τὴν χιόνα ἥτις ἐπεσε ἐπὶ τρεῖς συνεχῶς ἡμέρας εἰς Βερολίνον κατὰ τὸν τελευταῖον χειμῶνα ἐξώδευσε 100.000 μαρκῶν! Γνωρίζεις τὰς θαυμασίους ὑπονόμους τοῦ Βερολίνου καὶ πῶς αὐταὶ καθαρίζονται ἀπὸ τὰς πρὸς διοχέτευσιν τοῦ ὕδατος εἰς πέντε διάφορα μέρη τῆς πόλεως ἰδρυμένας Pump-Stations. Καὶ ὅμως τί θὰ εἶπες ὅταν μάθης ὅτι τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τοῦ Βερολίνου, ἵνα βεβαιωθῇ ὅτι καλῶς γίνεται ὁ καθαρισμὸς κατῆλθε σύσσωμον καὶ ἐχώθη μέσα εἰς τὰς ὑπονόμους καὶ τὰς ἐπεσκέφθη. Οἱ δὲ Βερολιναῖοι ἐκπληκτοὶ εἶδαν ἀπὸ μίαν τῶν ὁπῶν ἀνακύπτοντα ἡμέραν τινα τὸν πρόεδρον τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Βίρχωβ καὶ τὰ λοιπὰ μέλη, πάντας φέροντες ὑψηλὰ ὑποδήματα καὶ κηρωτοὺς μανδύας. Τί λέγει εἰς αὐτὰ ὁ κύριος Φιλήμωνας; Εἰς τὴν ἐκθεσιν τῆς ὑγιεινῆς ἐξετέθησαν ὑπὸ τοῦ στατιστικοῦ γραφείου τοῦ Βερολίνου πίνακες δεικνύοντες διὰ χρωμάτων οὐχὶ μόνον τὴν κατὰ συνοικίας θνησιμότητα, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι δεικνύοντες τὴν κατὰ συνοικίας ἐπίδρασιν τῶν διαφόρων ἀσθενειῶν ὅσαι κατὰ τὴν ταξινόμησιν τοῦ Βίρχωβ ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τοῦ πληθυσμοῦ γενικώτερον. Εἰς τοὺς φοιτῶντας δὲ εἰς τὸ στατιστικὸν φροντιστήριον τοῦ διευθυντοῦ τοῦ γραφείου τούτου καὶ καθηγητοῦ Bockh διενεμήθη φυλλάδιον ἐκ σελ. 47 εἰς 400 σχ. δεικνύον κατ' ἀριθμοὺς ὅλα ταῦτα. Λοιπὸν ὅταν γνωρίζωμεν ὅχι μόνον πόσοι ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἀποθνήσκουσιν εἰς ἑκάστην συνοικίαν, ὅχι μόνον πόσοι εἰς ἑκάστην ὁδὸν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ποίας ἀσθενείας ἀποθνήσκουν, ἀμφιβάλλεις, ὅτι γίνεται ὅτι δυνατόν ὅπως περιορισθοῦν τὰ αἷτια τὰ φέροντα τὰς ἀσθενείας καὶ ἐπιδρῶντα ἐπὶ τῆς θνησιμότητος; Τώρα τελευταῖον, μολὶς ἐφθασε τὸ πρῶτον τηλεγράφημα περὶ τῆς ἐκρήξεως τῆς χολέρας καὶ ἀμέσως ἤρχισεν ἡ ἀποθλύμανσις γενικὴ, καὶ ὅχι μόνον τὰς πλακάς τῶν οὐρ-

τηρίων βλέπεις βαρεῖσας μὲ ρόδινον χρῶμα ἐκ τῶν ἀπολυμαντικῶν ἅτινα ρίπτονται ἐκεῖ, ὅχι μόνον πανταχοῦ αἰσθάνεσαι τὸ φαινικὸν ὄξυ, ἀλλ' ἀκόμη τὸ βλέπεις καὶ τὸ πατεῖς εἰς τοὺς δρόμους, εἰς ὅσας γωνίας σταθμεύουσιν ἅμαζαι καὶ κοπρίζουν ἄλογα. Ἀφίνω πλέον τί γίνεται εἰς τοὺς στρατώνας, τοὺς σταύλους κλπ. Γράφων δὲ περὶ σπαργείων φαίνεται, ὅτι οὐδέποτε ἐπεσκέφθη τὸ ἐξοχὸν τοῦ Βερολίνου. Ἰτω; ἄλλοτε πλεῖοτετα.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

Γενικαὶ καὶ ἐγκάρδιοι ἦσαν αἱ ὑπὸ τοῦ ἀκροατηρίου ἐκφρασθεῖσαι ἐπιφυημῖαι πρὸς τὴν διδασκαλίαν δεσπονίδα ΕΛΕΝΗΝ ΚΑΡΝΑΟΥΡΗ διὰ τὰς ἐνεργηθείσας τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐξετάσεις τῆς ὑπ' αὐτῆς διευθυνομένης ἰδιωτικῆς σχολῆς. Οἱ εὐγενεῖς αὐτῆς τρόποι, τὸ χάριεν τῆς φυσιογνωμίας καὶ ἡ αξιοπρέπεια μεθ' ἧς διεξῆγε τὰς ἐξετάσεις ἐνώπιον τῆς πενταμελοῦς ἐρορευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ πληρους ἀκροατηρίου ἀναδείξας αὐτὴν πολὺ ἐν τῇ ὑπόληψι καὶ ἐν τῇ ἐκτιμῇ τῶν παρισταμένων. Διὰ δὲ τὴν πρόσδον τῶν μαθητῶν, πρὸς ὃ ἀτρετοὺς κόπους καὶ μεγίστην ἐπιμέλειαν κατέβαλεν, εἶναι ἀρκούσα σύστασις δι' αὐτὴν, ἂν καταστήσῃ τις γνωστὸν, ὅτι ἐνῶ μόνον πρὸς τριετίας ἐσύστησε τὴν σχολὴν, κατάρθωσε κατὰ τὰς προχθές ἐνεργηθείσας ἐξετάσεις νὰ ἀπολύσῃ ἱκανὰς μαθητρίδας μὲ γνώσεις ἀνωτέρας τῶν τῆς πρώτης τάξεως τοῦ ἐλληνικοῦ σχολείου μαθητῶν, ἐφοδιάσας αὐτάς καὶ μὲ διάφορα ἄσματα διὰ τῆς μελιρρίτου φωνῆς τῆς. Τὰ δὲ νήπια τὰ καὶ λέξεις μὴ δυνάμενα εἰσεῖτε καλῶς νὰ ἀρθρώσωσιν ἀτήγγειλε καὶ τούτων ἕκαστον τὸν μῦθόν του, ἢ τὸ ἄσμα του, ἢ τὸν διάλογόν του μετὰ μεγάλης χάριτος καὶ ἐπιτυχῶν σχημάτων. Δικαίως λοιπὸν δύναται τις νὰ σύγχαρῃ τοὺς γονεῖς διὰ τὴν προτίμησιν τῆς διακεκριμένης διδασκαλίας, εἰς ἣν ἐνεπιστεύθησαν τὰ πρῶτα βήματα τῆς ἀγωγῆς καὶ ἐκπαιδεύσεως τῶν ἀβρῶν καὶ νεαρῶν τέκνων τῶν.

τοῦ ἐξαιρέτου ἡμῶν φίλου, τοῦ ἱατροῦ Λεγένδρου. Ἰωάννη, ἀνεύρισκεις σήμερον ὅλην τὴν οἰκογένειάν σου. Ἰωάννη, εἰμαι πατὴρ σου!

Πᾶσα ἡ τρυφερότης καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη ἡ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ νεανίου ἐξεδηλώθη διὰ κραυγῆς ἐξελθούσης τῆς ψυχῆς αὐτοῦ.

Ἐνηγκαλίσθη τὸν πατέρα αὐτοῦ.

— Εἶσθε πατὴρ μου, ἔλεγεν ἐν παραφορᾷ εὐτυχίας· ἀπὸ πολλοῦ ἡ καρδιά μου μοι εἶχεν εἶπει τοῦτο, ἀλλὰ δὲν ἐτόλμων νὰ πιστεύω τὴν καρδίαν μου.

Ὁ κ. Λεγένδρος ἀπεσύρθη κλείσας ἐλαφρῶς τὴν θύραν.

Ἐκάθισαν ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου, τῆς Λουκίας καταλαβούσης θέσιν μεταξὺ τοῦ συζύγου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς.

— Δὲν σοὶ εἶπον τὰ πάντα, ὑπέλαβεν ὁ μαρκήσιος, ὑπολείπεται νὰ μάθης τὸ ὄνομα τοῦ πατρός σου. Μέχρι δὲ νεωτέρας διαταγῆς πρέπει νὰ ἀνομάζωμαι ἀκόμη Λαγγάρδ· ἀλλὰ χάριν σου σήμερον γνωστοποιῶ τὸ ὄνομά μου. Ἰωάννη, εἶσαι ὁ υἱὸς τοῦ μαρκησίου καὶ τῆς μαρκησίας Σαμαράνδ.

Ὁ μαρκήσιος καὶ ὁ υἱὸς αὐτῆς ἐπέστρεψαν τὴν ἐσπέραν διὰ τῆς τελευταίας ἀμαρσοστοιχίας. Εἶχεν ἀποφασισθῇ ἵνα ἐπὶ τινα εἰσέτι χρόνον διαμείνῃ ἡ μαρκησία ἐν Σατοῦ, ὃ δὲ σύζυγος καὶ υἱὸς αὐτῆς ἐρχονται καθ' ἡμέραν ἵνα βλέπωσιν αὐτήν.

ΚΑ'.

ΝΕΟΣ ΦΙΛΟΣ.

Ὁ βαρόνος Δεσιμαῖζ ἀνέμενε τὴν ἀπάντησιν τοῦ γράμματος, ὅπερ εἶχεν ἀπευθύνει εἰς τὴν συζυγὸν του. Ἠλπίζεν ὅτι ἡ βαρόνη, ὅπως ἀποδοθῇ εἰς αὐτὴν ἡ θυγάτηρ τῆς, θ' ἀπεδέχετο τὸ τελεσίγραφόν του.

Ἄλλ' ἡ βαρόνη οὐδεμίαν θέλουσα νὰ λάβῃ ἀπόφασιν πρὶν ἢ συμβουλευθῇ τὸν κ. Λαγγάρδ μετέβη εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἔλαβε μακρὰν συνδιάλεξιν, τῷ ἐξέφρασεν ὅλους τοὺς φόβους τῆς περὶ τῆς θυγατρὸς τῆς, ἀλλ' ἐκεῖνος τῇ συνέστησε ὑπομονὴν καὶ πάλιν ὑπομονὴν, ἕως ὅτου ὁ βαρόνος Δεσιμαῖζ ἔλθῃ εἰς τοὺς πόδας τῆς καὶ ζητήσῃ: ἔλεος!

Τὴν ἐνεχείρισεν τὸ γράμμα τοῦ συζύγου τῆς.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς κυρίας Δεσιμαῖζ, ὁ μαρκήσιος εἰδοποιήθη ὅτι τὸ ὄχημα ἦν ἐτοιμον. Ἀμέσως καταβάς ἐπέβη τῆς ἀμάξης λέγων εἰς τὸν ἡνιόχόν του, βουλεδάρτον Μαλέρβ, οἰκία Πέδρο Κάστορα.

Ὁ βραζιλιανὸς ἀποῦ ἐποίησεν ἐριππος ἐκδρομὴν ἐν τῷ δάσει ἐπανῆλθε καὶ μετ' οὐ πολὺ ἀνηγγέλθη αὐτῷ ὁ κύριος Λαγγάρδ. Ἐσπευσεν εἰς ὑποδοχὴν αὐτοῦ, ὃν ὁ ὑπηρέτης εἶχεν εἰσαγάγει εἰς τὴν αἴθουσαν.

Μετὰ τὰς ἀνταλλαγείσας φιλοφρονήσεις αἵτινες ἐληξάν εἰς τὸ νὰ ὑποσχεθῇ ὁ εἰς τῷ ἄλλῳ φίλιαν, ὁ κ. Λαγγάρδ, ὁ πατὴρ τοῦ Λυκαγιάννη ἐξῆλθε παρὰ τοῦ νεανίου τὴν χά-